

Заминахъ, отидохъ

Вечеріъ да готвѣтъ;

Момци-тъ ся зарадвахъ

Хванахъ да пѣютъ:

„ Слава Богу, рече единъ

„ Другиму на ухо,

„ Господь знае кой ѣ усѣденъ

„ За вардачь на моста.

„ Той ще изиде кого да е,

„ Пущина да остане,

„ Нъ да мълчимъ, както и да е,

„ На насъ да не падне...

„ Дъ да знаешъ, кой ще бѣди

„ И какъ да съглѣдашь —

„ Той с' аршина като ходи

„ Какъ ще забелѣжишь?

— „ Ще пазими, ще глѣдами,

„ Да-но го познайми,

„ Нѣкой белѣгъ ще имъ дадемъ,

„ Да гы утървемъ...

„ Ще пазими, нъ мълчи си,

„ Само азъ да знаѣхъ.

„ Сега Дешка ѣ у дома си —

„ Ето ще запѣѣхъ:

„ Мъри моме, чърно-ока,

„ Що си тѣѣ висока;

„ Тъ нима ли пуста трѣска —

„ Ам' си бѣло-лика?

„ Да-ли тя е майка мыла

„ Съсъ мѣко гиргъовско,

„ И-ли леля тя ѣ хранила

„ Се с' пиле петровско?

„ Кого глѣднишь, изгарашъ го

„ У кѣто-то сърце,

„ Кътъ продумашъ, записвашъ го —

„ Пѣсень да ти пѣе.

„ Боже милый, Боже вышній,

„ Дай ми помози ми,